

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ulrichi Hvtteni Eqvitis Germani Opera Poetica

Hutten, Ulrich von
[Frankfurt am Main], 1538

VD16 H 6395

Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-13027](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-13027)

HVTTENICA.

Præterea, quis recta sequi, iustumq; tueri
Vltius sanctum ducet, si præmia uitæ
Ille ferat, morum parte inquinatus ab omni
Ille ferat non uir, qui quæ patiturq; facitq;
Si tribuas aurum, faciasq; ipse, et patiaris,
Condonat, labemq; adimit, purumq; reducit?
Siccine res superum est, humano obnoxia ludis?
Quæ aurum capimus ciues, ad nosq; redimus,
Et rectè atq; piè uiuentes, summa putamus
Regna deùm nobis cessura, ipsosq; beatos,
Et sanctos fieri, quos non sanctissimus ille,
Verum opera ipsa beati, eademq; superna recludit
Haud clauis, nullum, quas hic ueterator in usum
Ostendit populo, iactatq; in simplici turba.

VLRICHI AB HVT-
TEN EQVITIS GERMANI AD IN-
uictissimum Principem Maximilianum Ro. Impera-
torem, ut bellum in Venetos ceptum, prose-
quatur, Exhortatorium.

PRAEFATIO.

IN loco audacem esse apud te, si peccatum est Cæ-
sar, peccaui ego, qui hoc ad te exhortatorium con-
cinnavi imprudens. At quid istius temporis aliud
facerem? Tantisper libitum insanire est, dū per etate-
tem possim opera tibi aliqua mea prodesse. Quod si
nunc

EPIGRAMMATA

nunc æquanimiter feres, quam mihi bone Iupiter as-
 gebis ad scribendum industriam? Plane in te ali quod
 est confidentiæ huius stabulum. Ita iam pridem habu-
 isti multos alios. Et potes ita nosse teipsum, ut recti-
 us putes à nobis te uerò laudari, quam falso à Vene-
 tis uituperari. Quibus enim nō impetuerunt te con-
 tumelijs? Quam non ignominiam tibi obuertere co-
 nati sunt, impuri homines, semper in regum ac prin-
 cipum existimationem coaxantes Ranae? Nec suo id
 incommodo. iam experimento cognitū est enim, quæ
 sit hominum de Venetis opinio, quam sua ista sibi pe-
 tulantia pepererunt, immensum uidelicet nominis hu-
 ius odium, quod per omnem passim Europam dissemi-
 natum, iam olim, nunc tandem, aperiente te fenestrâ,
 ac omnem confestim cunctationem abrumperente. Vnâ
 hanc pestem te indignam fortuna alit, qua isti confisi
 insolentes homines, nulli pepercerunt flagitio, & à
 nullo temperarunt dedecore. Qua in re, ut de alijs ta-
 ceam, quid nō moliti sunt, quo te obliquum aduersus
 contumeliosam hanc suam potētiam euerterent, quas
 non fallacias intenderunt? quibus non technis circū-
 uenerunt? quas non fraudes commenti sunt? Nuper
 illi feroces quidem, sed uicti abs te armis, nunc pacem
 quod unum est illis suæ perfidiæ asylum, apud te in-
 ire student, scilicet quo inopinantem post expeditius
 opprimant, hoc iam tum commenti sunt nefas, hoc in-
 uenerunt consilium. Quos, si quando nō dico omnes,
 aliquas saltem dico tuas uires effundere uoles, ita con-

IN VENET.

trahentes, ita proteres, ut ipsa si cupiat salus, seruire à te
incolumes non possit. Quid igitur tamen est, cur nota
lis in ceruicibus Venetorum collocare nos? Sed audi,
quid ego in uersibus, declamatorem agens, iusserim.

AD LECTOREM.

Hoc animi iuuenilis opus, meliora sequentur.
Tu modo temporibus suffice Parca minax.
Iam rudis hoc æui est, crescet crescentibus annis.

Vis illa, assiduis usibus alta petens.

Primitias teneri iam nunc lecture poeta

Olim, ita sperandum est, uberiora leges.

Quæ te nunc diffusa umbris defendit ab æstu,

Quo creuit platanus tempore, uirga fuit.

Nil magnum est subito, cuius nunc ista leguntur,

Quale tibi scribet uir modo factus opus?

Sinceriter, citra pompam.

Situa quàm nota est Venetis clementia Cæsar,
Tam perspecta prius cognitaq; ira foret,
Non tandem hic saperent, genua ad tua uoce coacti
Supplice, tu cassas respueresq; preces.

Quàm facile aduersos sequitur prudentia casus,

Omnis consilium præbet amara dies.

Triste prius quæ bella decem tulit Iliion annis,

Dum gaudet, modico tempore ferre nequit.

Omnia cum Venetis pro uoto ac nutibus essent.

¶